

ærede Minister ikke opfattede Bestemmelsen i Loven af 1925 som et Løfte til Tjenestemændene, har jeg i og for sig intet at bebrejde den højtærede Minister; men vi ser paa Forholdene paa en anden Maade.

Naar den højtærede Minister synes, at Dyrtidstillæget ikke er nødvendigt i Øjeblikket, og man i og for sig godt kunde gaa bort fra det, er jeg ganske uenig med ham. Naar Pristallet endnu ligger ved 180, vil det efter vor Mening være ganske umuligt at lade Dyrtidstillæget falde bort. Den højtærede Minister mente, at der maaske kunde foretages en Kombination af de to Tillæg, det, der særlig har den højtærede Ministers Kærlighed, Forsørgertillæget, og Dyrtidstillæget. I og for sig har jeg ikke noget at indvende mod det. Jeg har aldrig været en principiel Modstander af et Forsørgertillæg. Jeg ser meget vel, hvor meget der kan fremføres til Fordel for det, men jeg tror rigtig nok, at det praktisk talt vil være forbundet med saa mange Vanskeligheder og, jeg havde nær sagt, saa megen Gene for dem, der bliver underkastet Forsørgertillæget, at de hellere vil undvære det end modtage det.

Den højtærede Minister udtalte, at Lønningsloven af 1919 indeholdt en Skævhed, og naar man gik ind for denne Lov, var det i Virkeligheden paa Grund af de politiske Vanskeligheder, der havde udviklet sig i Europa Krigstiden igennem. Det er jo muligt, at det forholder sig saaledes, men jeg for mit Vedkommende har dog ikke ment, at Forholdet var et saadant. Det vil altsaa sige, at Ministeren mener, at man i nogen Grad skal vende tilbage til det tidligere Lønforhold. Ministeren kan dog ikke være blind for den Nivellering, om jeg saa maa sige, der er foregaaet Klasserne imellem, baade indenfor de private Erhverv og indenfor Statsadministrationen, en Nivellering, som jeg finder i højeste Grad rigtig, fordi jeg tror, at hvis der skal være et fornuftigt Samarbejde mellem Klasserne, er det en Nødvendighed at udjævne det Modsætningsforhold, der har bestaaet mellem dem; og det udjævnes i hvert Fald ikke derigennem, at man gaar til en forøget Forskel i Lønningerne. Men jeg forstaar altsaa, at dette er et Lønningslovforslag ikke alene i den Forstand, at der skal afgives en Del af Lønningerne, men at Forslaget ogsaa indeholder en Tendens.

Ejsing: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Dahl) sagde i sin første Tale, at det var de smaa, man søgte at

ramme, og det gentog han nu i sin sidste Tale. Det er dog egentlig kun Sandhed med Modifikation. Det, der sker, foregaar jo i Henhold til de Regler, vi har i Tjenestemandsløven, og de Regler har man ikke ønsket at forandre eller afskaffe. Dette kunde være sket, dersom man havde taget Regeringens oprindelige Lovforslag. Det har man imidlertid ikke ønsket at gøre, og Tjenestemændene har givet deres Tilslutning til, at man skulde blive ved de bestaaende Regler.

Saa sagde det ærede Medlem, at man derved satte et Skel i Befolkningen — det var formodentlig mellem Tjenestemændene, han mente. Maa jeg ikke heroverfor gøre opmærksom paa, at i 1925 fik vi netop det gennemført, at de højest lønnede paa Konjunkturtillæget fik dobbelt saa meget som de lavestlønnede — den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti har gjort opmærksom derpaa. Men det blev gennemført med Socialdemokratiets Hjælp, og den Gang hørte vi ikke noget om det store Skel, der af den Grund blev sat. Nu har man opdaget, at der er saadant et stort Skel.

Det ærede Medlem indrømmede dog i sin første Tale, at der er økonomiske Vanskeligheder. Nu synes han at have glemt det igen. De økonomiske Vanskeligheder er ikke for ham saa store, at han kan gaa med til en Nedsættelse af Tjenestemændenes Lønninger. Paa samme Maade har det sig med Ordføreren for det radikale Parti. Han erkender i høj Grad, at vi for Tiden lever under vanskelige økonomiske Forhold, men det ender alligevel med, at han maa sige: Jeg kan ikke gaa med til en Nedsættelse. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at det var grundet paa, at vi fraveg Aftalen af 1925. Men det ærede Medlem var dog meget villig til at fravige denne Aftale, idet hans Parti jo har stillet Forslag, der dog, saa vidt jeg forstaar, betød en Nedsættelse med en 13—14 Mill. Kr. Jeg synes, at det ærede Medlem faar det lidt ligesom Høsten, der stod mellem to Knipper Hø — han ved ikke rigtig, til hvilken Side han vil dreje sig.

Piper: Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) har ikke Uret, naar han siger, at den radikale Regering dog gav Løntillæg. Det er rigtigt, men det varede længe. Det, der har præget sig i Erindringen for os alle og sikkert ikke mindst for Tjenestemændene, er den lange